

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 256.501 van 11 mei 2023
in de zaak A. 237.824/VII-41.774**

In zake: XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Anouk Vermoortele
kantoor houdend te 1540 Herne
Ekkelenbergstraat 36
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Deborah Smets
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 2 december 2022, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van 3 oktober 2022 [van het] Departement Omgeving [tot inbeslagname in het dossier met het kenmerk G-21-0220]” en “de beslissing van 22 november 2022 [van het] Departement Omgeving [waarbij een bestemmingsbeslissing wordt genomen in voormeld dossier]”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 april 2023.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Anouk Vermoortele, die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Sam Vandoorne, die *loco* advocaten Steve Ronse en Deborah Smets verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op grond van een visitatiemachtiging uitgereikt door de politierechtbank, begeeft de inspectie Dierenwelzijn, bijgestaan door de lokale politie, zich op 23 september 2022 naar de woonst van de verzoekende partijen waar inbreuken op het dierenwelzijn worden vastgesteld.

Er wordt door de verzoekende partijen ter plaatse afstand gedaan van verschillende dieren, met uitzondering van één hond die bij beslissing van 3 oktober 2022 van de inspectie Dierenwelzijn, in toepassing van artikel 42, § 1, van de wet van 14 augustus 1986 ‘betreffende de bescherming en het welzijn der dieren’ (hierna: dierenwelzijnswet) in beslag wordt genomen. Dit is de eerste bestreden beslissing.

4. Eerste verzoeker wordt op 18 november 2022 verhoord.

5. Het afdelingshoofd Dierenwelzijn van het departement Omgeving beslist op 22 november 2022 om de hond, in toepassing van artikel

42, § 2, van de dierenwelzijnswet, in volle eigendom te geven aan een dierenasiel dat daarmee instemt. Dit is de tweede bestreden beslissing die wordt gemotiveerd:

“De vaststellingen d.d. 23/09/2022 geakteerd in PV G-21-0220/LaB/23-09-2022:

- De hond wordt gehouden in een kleine woonkamer, die onvoldoende verlucht is. In de woning zijn duidelijke sporen te zien van een muizenplaag, en in de berging en badkamer achteraan zitten wilde duiven opgesloten, waardoor deze ruimtes vol duivenmest liggen.

-De hond beschikt op het moment van controle niet over proper en vers drinkwater.

-De hond krijgt geen geschikt voer, maar eet mee met betrokkenen.

-De hond beschikt op het moment van controle niet over een comfortabele ligplaats, speelgoed of kauwmateriaal.

-Betrokkenen, die slecht ter been zijn, zeggen niet met de hond te wandelen. De hond zou in de tuin mogen lopen, maar deze is zeer nauw en ingenomen door vervallen volières, en bevat voorwerpen waar de hond zich aan kan kwetsen.

-Betrokkenen zeggen ziek en oud te zijn, maar dat [...] een hond nodig heeft om haar welzijn te ondersteunen. Zij lijken amper voor zichzelf te kunnen zorgen.

[...]

Betrokkene [...] doet ter plaatse afstand van de 53 duiven. 4 kippen, 4 zebravinken en 1 kapoetsensijs.

Uit de historiek blijkt dat de feiten zich herhalen en dat betrokken(n) reeds meerdere waarschuwingen gekregen hebben waaraan zij onvoldoende gevolg gegeven hebben, waardoor het opleggen van bijkomende maatregelen geen zin heeft.

Het verhoor van betrokkene [...] op 18/11/2022 waarin hij onderstaande verklaart:

[...]

De betrokkene doet in zijn verhoor geen concrete voorstellen om de leefomstandigheden en verzorging van de hond te verbeteren. Ook spreekt hij zichzelf tegen.

De verklaring die werd afgegeven op 20/10/2022 waarin staat:

- Een bewoonbaar verklaarde woning is ook een geschikte huisvesting voor een hond, zonder aandacht voor de specifieke behoeften van dit dier;

- Betrokkenen ontkennen dat de woning slecht verlucht wordt;

- Betrokkenen ontkennen dat er een muizenplaag is;

- Het water van de hond zou tijdelijk weggenomen zijn tijdens de werken aan de woonkamer;

- De hond eet korrels, en eet ook mee met betrokkenen;

- Een bench met plastieken bodem wordt voldoende geacht voor de hond. Af en toe zou er een handdoek in gelegd worden;

- Er zouden verschillende kauwbotten in de woning aanwezig zijn;

- De hond zou op regelmatige tijdstippen uitgelaten worden, en er zouden korte wandelingen plaatsvinden;

- De kippen zouden loslopen omdat hun verblijf net geruimd werd (maar deze zaten in de kooi);

- Betrokkenen stellen een vrijwillig verbod op het houden van pluimvee voor, mits zij de hond terug krijgen.

- Er wordt uitdrukkelijk betwist dat de Dierenwelzijnswet werd overtreden; Betrokkenen zouden bereid zijn volgende zelf opgestelde maatregelen op te volgen:

oAankoopbewijzen hondenvoeding voorleggen

oTrimestriële bezoeken dierenarts

oBlijvende aanwezigheid van ligkussen, speelgoed

o Aanvaarden van bezoeken door lokale ordehandhaving (wijkagent) of sociale dienst om de situatie van de hond (en woning) vast te stellen.

Deze verklaringen staan haaks op de vaststellingen tijdens de controle, en op de verklaringen van [...] tijdens het verhoor.

Het voorstel om bezoeken van bevoegde instanties toe te laten, omvat niet de Afdeling Dierenwelzijn. [...] heeft meerdere malen laten weten dat hij bepaalde personen van bevoegde diensten niet meer wil zien, en reageert ook zeer slecht op deze personen. Controles waarbij geen visitatiemachtiging aanwezig is worden afgewezen.

Het verslag van het asiel waaruit blijkt dat

- 1 van de vinken kort na aankomst in het asiel is gestorven

Wat er op wijst dat betrokkenen hebben nagelaten hun dieren de nodige medische zorgen te bieden waardoor de dieren fysiek geleden hebben

De feiten zijn ernstig en terugkerend, maar betrokkenen lijken zich hiervan weinig bewust te zijn

De verklaringen van betrokkene [...] kunnen de vaststellingen uit het PV niet weerleggen;

Het welzijn van de dieren is sterk geschaad doch betrokkene wil niet inzien dat de aangetroffen toestand van de dieren geheel niet voldoet aan de geldende normen voor het dierenwelzijn;

Er wordt weinig/geen medewerking verleend door betrokkenen tijdens controles. Er wordt zelfs tegengewerkt door [...] wanneer hij dieren laat ontsnappen uit kooien tijdens een controle, of hiertoe een poging onderneemt;

Betrokkene toont een doorgedreven hardleersheid en wil zich niet aanpassen aan de algemeen aanvaarde norm voor het dierenwelzijn in onze maatschappij;

Het is heel moeilijk om door te dringen tot betrokkene;

Betrokkenen weigeren steeds een controle van hun dieren, en ook na het voorleggen van een visitatiemachtiging wordt niet altijd vlot toegang verleend tot de woning. Dit staat in contrast met de uitspraken van [...] wanneer deze zegt dat de bevoegde diensten altijd welkom zijn voor een controle. Er kan weinig geloof gehecht worden aan beloftes van deze aard, en er kan geen garantie gegeven worden dat aanwezige dieren onaangekondigd gecontroleerd kunnen worden.

Uit bovenstaande blijken onvoldoende garanties dat het welzijn van de dieren gewaarborgd kan worden, waardoor een teruggave onverantwoord zou zijn;

De kosten voor opvang en verzorging blijven oplopen;

De hond heeft geen reële verkoopwaarde, minstens geen waarde die in verhouding staat tot de kosten van transport, opvang, huisvesting en verzorging overeenkomstig zijn ethologische en fysiologische behoeften”.

IV. Ontvankelijkheid

6. Artikel 42, § 3, van de dierenwelzijnswet luidt:

“Het in paragraaf 1 bedoelde beslag wordt van rechtswege opgeheven door de in paragraaf 2 bedoelde beslissing of, bij het uitblijven van dergelijke beslissing, na een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de datum van inbeslagname”.

Uit dit artikel volgt dat het beslag van rechtswege werd opgeheven door de in artikel 42, § 2, van die wet bedoelde beslissing, die te dezen wordt aangevochten. In die omstandigheid, waarin de beslissing tot inbeslagname geen gevolgen meer heeft, zijn grieven gericht tegen die beslissing onontvankelijk.

7. De vordering, in de mate die de beslissing tot inbeslagname als voorwerp heeft, is dan ook onontvankelijk, omdat een bestemmingsbeslissing is genomen die met de voorliggende vordering eveneens wordt aangevochten.

V. Schorsingsvoorwaarden

8. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Spoedeisendheid

Standpunten van de partijen

9. De verzoekende partijen betogen dat het voordeel van de vordering erin bestaat dat met een schorsing van de bestemmingsbeslissing kan worden voorkomen dat de hond wordt vrijgegeven voor adoptie.

10. De verwerende partij werpt de volgende exceptie op:

“Verzoekende partijen viseren met voorliggend beroep bestemmingsbeslissing waarbij de hond in volle eigendom wordt gegeven aan een erkend asiel, waar de hond op dat ogenblik verbleef.

Opgemerkt moet worden dat deze hond inmiddels reeds op 13 december 2022 geadopteerd werden door een derde, die geheel vreemd is aan voorliggende procedure.

De overeenkomst die is gesloten tussen het asiel en deze derde vormt niet het voorwerp van voorliggende procedure. Uw Raad is ten andere ook niet bevoegd om zich uit te spreken over de geldigheid van dergelijke adoptieovereenkomst.

Een eventuele schorsing, dan wel gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing kan verzoeker trouwens geen enkel voordeel opleveren, nu dit geen enkel gevolg heeft op de adoptieovereenkomst. In hoofde van de betrokken derde zal in geval van een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing geen enkele verplichting bestaan om de hond terug te geven aan verzoekende partijen

Enige schade die door de bestreden beslissing zou zijn ontstaan, kan niet meer worden hersteld door een gebeurlijke schorsing, dan wel vernietiging van de bestreden beslissing”.

Beoordeling

11. Met hun vordering tot schorsing proberen de verzoekende partijen te verhinderen dat de hond die in beslag was genomen, na de toewijzing ervan aan een dierenasiel in een adoptiefamilie terechtkomt. Dat is de reden waarom zij de Raad van State vragen om bij spoedeisendheid rechtsbescherming te bieden.

12. Ondertussen is de betrokken hond geadopteerd. De verzoekende partijen betwisten dat niet.

De reden van de spoedeisendheid is derhalve niet langer voorhanden.

VII. Conclusie

13. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partijen niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf mei tweeduizend drieëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Lefranc,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	

Bart Tettelin,	griffier.
----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Pierre Lefranc